

იუსტინა ბარგელსკა
Justyna Bargielska

როქსი

wiersze

poems

Published in frames of the 7th Tbilisi International Festival of Literature,
with the support of Versopolis.

დაიბეჭდა თბილისის მე-7 საერთაშორისო ლიტერატურული ფესტივალის ფარგლებში,
“ვერსოპოლისის” მხარდაჭერით.

**Writers' House
of Georgia**

VERSOPOLIS

where
poetry
lives

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

2022

იუსტინა ბარგიელსკა

Justyna Bargielska

რუხი

wiersze

poems

პოლონურიდან თარგმნეს შოთა იათაშვილმა და ქეთი ქანთარია

Translated from Polish to Georgian
by Shota Iatashvili and Ketikantaria

ინგლისურად თარგმნა მარია იასტრზებსკამ

Translated from Polish to English by Maria Jastrzębska

© Justyna Bargielska
© Shota Iatashvili, Ketí Kantaria
© Maria Jastrzębska

იუსტინა ბარგელსკა (დაბ. 1977) პოეტი და მთარგმნელია. მისი დებიუტი 2003 წელს შედგა პოეტური კრებულით „გაცნობის სესიები“, ხოლო მის 2009 წელს გამოცემულ კრებულს „ორი ფიატი“ ქალაქ გდინიის ლიტერატურული პრემია მიენიჭა.

არის რაინერ მარია რილკეს სახელობის პოეტური კონკურსის ლაურეატი (2001) და იაცეკ ბერეჟინის სახელობის კონკურსის სპეციალური პრიზის მფლობელი (2002). 2010 წელს გამოიცა მისი პირველი რომანი „მოდველებული“, რომელსაც ქალაქ გდინიის ლიტერატურული პრემია და პოლონელ გამომცემელთა გაერთიანების პრიზი ერგო. რომანი 2010-2011 წლის საუკეთესო პროზაულ ნაწარმოებად იქნა აღიარებული.

2012 წელს გამოსცა პოეტური კრებული „ბახი ჩემი ბავშვისთვის“, რომლისთვისაც ვისლავა შიმბორსკას, „გრეფიას“, „სილეზიუსისა“ და „ნიკეს“ პრემიებზე წარადგინეს. 2014 წელს მისი მონოდრამა „Clarissima“ ვიტკაცის თეატრში (ზაკოპანე) დაიდგა, 2015 წელს კი ვარშავის დრამატული თეატრი მის პიესას „ჩემი პირველი სიკვდილი ვენეციაში“ დგამს.

2016 წელს ის ილუსტრატორ ივონა ხმელევსკასთან ერთად გამოსცემს წიგნს „ორივე“ და უფროსი ასაკის ბავშვებისათვის დაწერილ მოთხრობების კრებულს „როზალია გროზას შვიდი პირველი თავგადასავალი“. 2019 წელს კი პოეტურ კრებულს „ნიჭიერი ბავშვი“, რომელიც „სილეზიუსისა“ და ვისლავა შიმბორსკას პრემიაზე იქნა წარდგენილი. 2021 წელს გამოვიდა მისი ფელეტონების კრებული „დალიე ჩემთან ერთად კომპოტი“.

იუსტინა ბარგელსკას ნაწერები თარგმნილია ინგლისურ, გერმანულ, ფრანგულ, სლოვაკურ, პოლანდიურ, რუსულ, ისლანდიურ, ჩეხურ, უკრაინულ და კორეულ ენებზე.

Justyna Bargielska (ur. 1977) – poetka, prozaiczka. Debiutowała w 2003 roku tomem poetyckim *Dating sessions*. Następnie opublikowała *China Shipping* (2005), a w 2009 roku *Dwa fiaty*, za który otrzymała Nagrodę Literacką Gdynia 2010. Laureatka III edycji konkursu poetyckiego im. Rainera Marii Rilkego (2001) i nagrody specjalnej w konkursie im. Jacka Bierezina (2002). W 2010 roku opublikowała swoją pierwszą książkę prozatorską *Obsoletki*, za którą została uhonorowana Nagrodą Literacką Gdynia 2011, nagrodą Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek dla najlepszej książki prozatorskiej lat 2010–2011, a ponadto znalazła się w finale Nagrody Literackiej Nike 2011 oraz wśród autorów nominowanych do Paszportu Polityki 2010. W 2012 roku ukazał się tom wierszy *Bach for my baby*, za który autorka otrzymała nominację do Nagrody im. Wisławy Szymborskiej oraz do nagród: Gryfia, Silesius i Nike (książka znalazła się w finale tej ostatniej). W 2013 roku wydała powieść *Małe lisy*, która przyniosła jej nominacje do Nagrody Nike i Warszawskiej Nagrody Literackiej. W 2014 roku ukazał się kolejny zbiór wierszy Bargielskiej – *Nudelman*, a w Teatrze Witkacego w Zakopanem miał premierę monodram *Clarissima* w wykonaniu Aleksandry Justy. W listopadzie 2015 Teatr Dramatyczny w Warszawie wystawił jej dramat „Moja pierwsza śmierć w Wenecji”. Rok 2016 to wydana wspólnie z ilustratorką Iwoną Chmielewską książka „Obie” (Wydawnictwo Wolno) i zbiór opowiadań dla starszych dzieci „Siedem pierwszych przygód Rozalii Grozy” (Biuro Literackie, ilustrowała Patrycja Ochman). W 2019 roku ukazał się jej najnowszy zbiór wierszy, „Dziecko z darów” (Wydawnictwo Wolno, nominowany do Nagród Silesius oraz Nagrody im. Wisławy Szymborskiej) oraz debiut translatorski (wspólnie z Jerzym Jarniewiczem przetłumaczony zbiór wierszy Ursuli Le Guin „Dotąd dobrze”, Wydawnictwo Prószyński). W 2021 roku wydała zbiór felietonów „Pij ze mną kompot” (Wydawnictwo Wolno). Tłumaczona na angielski, rosyjski, niemiecki, francuski, słoweński, słowacki, niderlandzki, islandzki, czeski, ukraiński, koreański. Mieszka w Warszawie.

Justyna Bargielska (born 1977) - poet, prose writer. She made her debut in 2003 with the poetry book *Dating sessions*. Then she published in 2009 poetry book *Two Fiats*, for which she received Gdynia Literary Award 2010.

Winner of the 3rd edition of the Rainer Maria Rilke (2001) and a special prize in the Jacek Bierezin (2002). In 2010, she published hers *Obsoletka's* first prose book, for which she was awarded the Gdynia 2011 Literary Award, the award of the Polish Society of Book Publishers for the best prose book in the years 2010–2011.

In 2012, the book of poems *Bach for my baby* was published, for which the author was nominated for the Wisława Szymborska and the awards: Gryfia, Silesius and Nike (the book was in the final of the latter). In 2013, she released the novel *Little Foxes*, which she brought her nominations for the Nike Award and the Warsaw Literary Award. In 2014 Bargielska's monodrama premiered at the Witkacy Theater in Zakopane *Clarissima*. In 2015 the Dramatic Theater in Warsaw staged her drama *"My First Death in Venice"*. 2016 is the year published together with the illustrator Iwona Chmielewska's book *"Obie"* and a collection of short stories for older children *"Seven the first adventures of Rozalia Grozy"*. In 2019 he was released her latest collection of poems, *"Child with gifts"* (nominated for the Awards Silesius and the Wisława Szymborska). In 2021, she published a collection of columns *"Drink compote with me"*.

Translated into English, Russian, German, French, Slovenian, Slovak, Dutch, Icelandic, Czech, Ukrainian, Korean.

ქლორის

თუ მართალია, ქლორის, რომ მე ასე გიყვარვარ,
მაშინ შემიძნე, რომ წარმოდგენა არ მაქვს, რა ვუყო
ისეთ გასაჭირს, როგორიცაა შიმშილობა მსოფლიოში და
იმას, რომ პაპი პრეზერვატივის გამოყენებას უკრძალავს
შავებს, რომ ბოლოს ქრება ეკრანი და ჩაქრობისას
აშკარა ხდება, რომ გასასვლელი კარი არ არის. რომ ფოტოგრაფი
თავს იკლავდნენ გადაღებულ ფოტოთა გამო.
გასაოცარი იყო შუქი, თუმც თავს იკლავდნენ ისინი მაინც.

თუ სიმართლეა, ქლორის, რომ მე ასე გიყვარვარ,
არც კი ვიცი, რა ვუყო ამ ზღვას,
რომელიც ორად გაყოფისას ყლაპავს ურჩ ძაღლებს,
დაუგეგმავ ბავშვებს, გემებს კაპიტნიანად,
ქალაქებს, ქვეყნებს და სამყაროებს. მე მივცურავ ამ ზღვაში, სანამ
შენამდე არ მოვალწევ, ქლორის. თუკი გიყვარვარ,
მითხარი, რა ვქნა, როცა მივხვდები,
რომ მოვცურავ, მაგრამ უკვე აღარ მიყვარხარ.

DO CHLORIS

Jeśli to prawda, Chloris, że mnie kochasz,
to wybaczyć, ale kompletnie nie wiem, co mam zrobić
z takimi zagadnieniami jak głód na świecie,
że papież nie pozwala Murzynom używać
prezerwatyw, że ekran w końcu gaśnie,
a gasnąc ujawnia, że nie jest drzwiami. Że fotografowie
zabijają się z powodu zdjęć, które zrobili.
Choć światło było niesamowite, zabijają się.

Jeśli to prawda, Chloris, że mnie kochasz,
to nie wiem nawet, co mam zrobić z tym morzem,
które rozstępując się, połyka niesforne psy,
przypadkowe dzieci, statki z ich kapitanami,
miasta, kraje, światy. Pływam w tym morzu,
póki płynę do ciebie, Chloris. Jeśli mnie kochasz,
powiedz mi, co mam zrobić,
gdy zrozumieć, że w nim pływam, a już cię nie Kocham.

TO CHLORIS

If it's true, Chloris, that you love me
then forgive me but I have no idea what to do
about issues like world hunger
or the Pope not allowing Blacks to use
condoms, the screen shutting down
and by shutting down revealing it's no door. About photographers
who kill themselves over photographs they've taken.
Though the light was amazing, they kill themselves.

If it's true, Chloris, that you love me
then I don't even know what to do with this sea
which by parting swallows unruly dogs,
unplanned children, ships and their captains,
cities, countries, worlds. I swim in this sea
as long as I swim towards you, Chloris. If
you love me tell me what to do
once I realise I'm swimming but I no longer love you

**ვილასის გამგზავრებაზე ჩერნოვცის
382-ე მატარებლით, კუპე 13, ადგილი 52**

როცა გატყუებ, მაშინ ირგვლივ არაფერი არ ხდება ხოლმე,
და ეს ლელვის ხეც, გამომხმარი ძირფესვიანად, ის ლელვის ხეა,
რომელსაც ერთხელ ჩავეუარეთ და მითხარი: სცადე!
და ვთქვი მაშინ: ლელვის ხეო, მიდი, იარე, მაგრამ ფეხი მას არ
აუდგამს,
და ვთქვი მაშინ: ლელვის ხეო, მიდი, იცეკვე, მაგრამ ხე არ აცეკვებულა,
და ვთქვი მაშინ: ლელვის ხეო, მშვიდად იდექი, სანამ გჭრი ძირში,
ჰოდა მიდი და გამოიცანი, ამის მერე რა მოხდა და ის, რაც მოხდა,
თუ იყო კარგი.

**NA CZYJŚTAM ODJAZD DO CZERNIOWIEC POCIĄGIEM 382,
WAGONEM SYPIALNYM NR 13, NA MIEJSCU 52**

Kiedy ci kłamię, nie dzieje się nic
i to jest ta figa sucha od korzeni,
obok której przechodziliśmy i powiedziałeś spróbuj,
więc powiedziałam idź, figo, ale ona nie poszła,
więc powiedziałam figo, tańcz, ale ona nie zatańczyła,
więc powiedziałam figo, stój spokojnie, gdy będę cię ścinać
i zgadnij, co się stało i jakie to było dobre.

**ON SOMEBODY OR OTHER'S DEPARTURE TO CZER-
NIOWCE ON THE 382, COACH NO. 13, COUCHETTE 52**

When I lie to you, nothing happens
and it's that fig withered from the roots up.
We walked past and you said try it
so I said go, fig, but it didn't leave
so I said fig, dance, but it wouldn't dance
so I said, fig, stand still while I cut you down
and guess what happened and how good it was.

რიო ნემრო

ხომ ვერ ნახავდით, მინა ხომ არ ჩამეყარა შემთხვევით თმაში? -
ვეკითხები, ის კი ისე, რომ არც შემომყურებს, მეუბნება,
დაბადება კვლავ რომ იყოს შესაძლებელი,
მიპოვიდა იქამდე, სანამ ისწავლიდა ფერთა გარჩევას,
მომაგნებდა, სანამ სიარულს დაიწყებდა ორ ფეხზე მდგომი,
დამფლეთდა, სანამ პირში კბილები გაეზრდებოდა
და ასე შემდეგ. ალბათ ახლა დროა, ვუთხრა, რომ
ჩემი აზრით ის კიდევ ერთხელ დაიბადება
ისე, როგორც თაბაშირი, საგოზავზე შემორჩენილი,
მაგრამ „მიდი, დაახვიე“ ამოითქმის უფრო იოლად.

ზოგი ქალი წერს თავის ლექსში: სიფრიფანა ვარ,
და ამითი ვატყვევებ ყველას,
ზოგი ამბობს - ფერხორციანი რომ ვარ, სწორედ ამაშია ჯადო და ხიბლი,
მე კი ასე ვწერ: ყველას ვაგიჟებ იმითი, რომ ვარსებობ არც კი.

RIO NEGRO

Może mi pan zobaczyć, czy nie mam ziemi na włosach,
pytam, a on mówi bez patrzenia, że gdyby mógł się znów urodzić,
znalazłby mnie, zanim by zaczął odróżniać kolory,
dopałdłby mnie, zanim by zaczął chodzić na dwóch nogach,
rozsarpałby mnie, zanim wyrosłyby mu zęby
i tak dalej. Może powinnam mu powiedzieć,
że z tego, co wiem, następnym razem urodzi się
jako grudka gipsowej szpachli,
ale pas mówi się krócej.

Jedne piszą wiersze typu jaram się, że jestem taka chuda,
drugie typu jestem wprawdzie gruba, ale innych jaram.
A ja piszę wiersze typu jaram się, że mnie wcale nie ma.

RIO NEGRO

Sir, could you see if I have some earth in my hair,
I ask and he replies, without looking, that if he could be born again
he'd find me before he started to differentiate colours,
he'd get to me before he started to walk on two legs,
tear me apart before his teeth grew
and so on. Maybe I ought to tell him
that from what I know next time he'll be born
as a lump of plaster on a trowel
but pass is quicker to say.

Some women write poems saying I'm hot being this thin,
some say I may be fat yet I get others hot.
But I write poems saying I'm hot because I'm not even there.

მაისის ხოჭო

ძირს ეგდო მარტო, გაჭყლეტილი,
ვილაცამ ფეხი დააბიჯა კიბის პირველ საფეხურზე -
ქვემოდან ათვლით, ანდა ზემოდან თუ ათვლიდი -
უკანასკნელზე. ეგდო იქ და ტანიდან რაღაც გადმოსდიოდა.
შვილმა მკითხა, ამას ხომ არ ვგულისხმობდი,
გამაფხულის სასწაულებს და ახალ სიცოცხლეს რომ ვუხსენებდი.
მივუყვებოდით უბრალოდ გზას და იქაურობა ისე იყო,
როგორც ბირთვული სოკოების აფეთქებისას. ჰო, მაშინ ამას
ვგულისხმობდი, გინც სიტყვით, გინდ გულში გავლებით. და აბა ნახე,
რა მომხდარა:

ის გაუგვია ვილაცას ღამით. თუმცა ბევრს არ დაუნახავს,
მარტო მე, ჩემს შვილს და მეეზოვეს. უმეტესობა ცოცხლები ვართ დღემდე,
თუმცა ზოგიერთი ჩვენგანი მოკვდა.

CHRABĄSZCZ

Był tylko jeden i od razu martwy,
ktoś na niego nadepnął na pierwszym schodzie,
jeśli liczyć od dołu, lub na ostatnim, jeśli z góry liczyć.
Coś z niego wypływało, gdy tam leżał. Córka
spytała, czy to jego miałam na myśli,
gdy mówiłam o wiosennych cudach i o nowym życiu.
Akurat dokądś szliśmy, a dookoła było
jak po wielkiej wojnie grzybów: nie zmieniło się nic,
ale i nic nie było tak samo. Tak, to jego
miałam na myśli, w mowie i w sercu. I patrz,
co się stało.

Wieczorem ktoś go sprzątnął. Nieliczni go widzieli,
ja, córka i sprzątacze. Większość z nas żyje dotąd,
niektórzy zaś pomarli.

BUG

There was only one and he died instantly.
Someone had trodden on him on the first step,
if you count from the bottom, or on the last if you count from the top.
Something poured out of him as he lay there. My daughter
asked if it was him I had in mind
when I talked about Spring miracles and new life.
We were just on our way somewhere and all around us
it was like the Great Mushroom War: nothing had changed
but nothing was the same either. Yes, it's him
I had in mind, in my speech and in my heart. And look
what happened.

That night someone cleared him away. Few saw him,
me, my daughter and the cleaner. Most of us are still alive
though some have fallen asleep.

ღიალი B გეგმა

ცხრა წლის რომ გავხდი, გუნდის მწვრთნელმა
მე მაჩუქა ღია ბარათი იმ დღეების რაოდენობით,
რამდენი დღეც მეცხოვრა უკვე. ეს უჩვეულო რიცხვი იყო,
მოციმციმე, მოთამაშე, ერთ-ერთი იმ რიცხვთაგანი,
მგლის ძვალზე რომ ვერ ამოკანწრავ
ვერც ასობით და ვერც ციფრებად,
ის შეიძლება მხოლოდ და მხოლოდ
დაინეროს ღია ბარათზე ან ბაზალტზე ამოიტვიფროს.

როგორია ჩვენი შანსები, ეს მაინც იცი? ნულის ტოლია.
მაგრამ ვისწავლე დროის გაყვანა,
რადგან სხეული არის ის, რაც ბრძოლის ველზე ბოლომდე რჩება.

WIELKI PLAN B

Na dziewiąte urodziny drużynowy
dał mi kartkę z liczbą dni,
które do tej pory przeżyłam. To była niezwykła liczba,
migocząca i grająca, jedna z tych liczb,
których nie da się zapisać
ani nacięciami na kości wilka,
ani literami, ani cyframi, można ją tylko
nagrać jak pocztówkę albo wyryć w bazalcie.

Wiesz, jakie mamy szanse? Zerowe.
Ale nauczyłam się, że należy grać na zwłokę,
bo właśnie ciało to jest to, co zostaje na polu bitwy.

THE GREAT PLAN B

On my ninth birthday the scoutmaster
gave me a card with the number of days
I'd already lived. It was an extraordinary number
shimmering and dancing, one of those numbers
you can't save
in notches on a wolf's bone
or in letters or digits, you can only
speak it onto a recordable postcard or carve it in basalt.

Do you know what our odds are? Zero.
But I've learnt to play for time
as it's the body no less which is left on the battlefield.

დაგვიანებული დაუძღომელი წმინდა რიტასთვის

მართლა გულით არ მინდოდა მაშინ სიკვდილი.
მაშინ ახალი ნასწავლი მქონდა
ხელისგულთა შეტყუება სალოცავად ისეთნაირად,
თითქოს მათ შორის მეჭირა რაღაც,
და ახალი ნასწავლი მქონდა მოხდენილად
ხორცის დათრგუნვაც - მერე რა, რომ წელამდე ცეცხლში
ვიდექი ხოლმე. მე ვისწავლე იმ ყველაფრის დათრგუნვა, რასაც
აღვწერდი იმ ზედსართავებით,
ინგლისურად გადათარგმნილი რომ ჟღერს ლამაზად.
ხელისგულებს ვატყუებდი სალოცავად ისეთნაირად,
თითქოს მათ შორის მხოლოდ და მხოლოდ ქვას არ ვმაღავდი,
და მიყვარდა მე ეს ფოკუსი.

ეს სახება ტრიპტიქს მოჰგავდა,
თუმცა კი არ იკეცებოდა.
ქრიზანთემების თაიგული მეგონა მერე,
მაგრამ ბავშვის თავი აღმოჩნდა.
ქოლგაც მეგონა ბაღში გაშლილი,
მაგრამ სული იყო დამდგარი დღესასწაულის.
რომ მელოცა მაშინ ისე, როგორც ეგების,
ანვდენილი მაღლა ხელებით, ხომ ცოცხალი გადავრჩებოდი...

SPÓŹNIONA NOWENNA DO ŚWIĘTEJ RITY

Naprawdę nie chciałam wtedy umrzeć.
Dopiero co nauczyłam się składać
dłonie do modlitwy tak, jakbym coś
w nich trzymała, dopiero co
nauczyłam się negocjować.
Z wdziękiem, choć stojąc po pas
w morzu płomieni. Nauczyłam się negocjować
wszystko, opisując to przymiotnikami,
które dobrze brzmią w tłumaczeniu na angielski.
Dłonie do modlitwy składałam tak,
jakbym kryła w nich coś więcej niż kamień,
i lubiłam ten trik.

Ten obraz wyglądał jak tryptyk,
ale nie można go było zamknąć.
Myślałam, że to pęk chryzantem,
a to była główka dziecka.
Myślałam, że to był ogrodowy parasol,
a to był duch przyszłych święt.
Gdybym modliła się jak należy,
z rękami do góry, żyłabym.

BELATED NOVENA TO SAINT RITA

I really didn't want to die then.
I'd only just learnt to fold
my hands in prayer as though
I held something in them, only just
learnt to negotiate.
With charm. Even standing waist deep
in a sea of flames. I learnt to negotiate
everything, describing it with adjectives
which sound good translated into English.
I folded my hands in prayer
as though I was hiding something more than stone
and I liked this trick.

This image looked like a triptich
but it wouldn't close.
I thought it was a bunch of chrysanthemums
but it was a child's head.
I thought it was a garden parasol
but it was the ghost of Christmas Yet To Come.
If I'd prayed the way you're supposed to,
with my hands in the air, I'd still be alive.

ყველა ნახატიანის ჩარჩოს გამოცვლის პროექტი

ბაფხულის გრძელ დღეს გაბონსაკრეჭებს შეუძლიათ მუშაობა გაუჩერებელიც. შეგიძლია, მათ ზუზუნში იღვიძებდე და იძინებდე, ცხოვრობდე იმით, რაც არც კი გესმის, მაგრამ ოდესმე მაინც მოგიწევს გარეთ გასვლა და ნახვა იმის, რა ხდება ირგვლივ. და აი, მაშინ უკვე მშვიდობით, მშვენიერო სამყარო, სადაც ანისულის კანფეტი ასო „ზ“-ს წარმოთქმისას იძენს თავის ხორციელებას.

ამიერიდან ყველაფერზე შენ აგებ პასუხს, შემნაცვლებელიც არავინაა, რადგან აბა ვინ აიღებს ამდენ რამეს საკუთარ თავზე. მოულოდნელად საიდანღაც პეპლები ან ცისარტყელები გამოტყვრიბიან, და მათ აღიქვამ უკვე იმად, რაც არიან სინამდვილეში - შენი და შენი ათასგვარი შთამომავლების მოულოდნელი გარდაცვალების მაუნყებლები.

PROJEKT WYMIANY RAMEK WE WSZYSTKICH OBRAZKACH

W długi letni dzień kosiarki mogą pracować od rana do nocy.
Możesz się budzić i zasypiać przy ich warkocie,
przy opowieści, której nie rozumiesz, ale kiedyś w końcu musisz
wyjść do tego zjawiska. I wtedy żegnaj, cudny świecie,
w którym cukierek anyżowy jest lubieżny przez zawartość litery żet.

Odtąd przydzielone ci niesiesz sam, nie zmieniając się, bo z kim.
Znienacka pojawiające się motyle lub tęcze
bierzesz za to, czym naprawdę są – zapowiedź nagłej śmierci,
twojej i twoich na wiele pokoleń we wszystkie możliwe strony.

PROJECT TO REPLACE THE FRAMES IN ALL PICTURES

On a long summer's day mowers can work from morning till night.
You can wake and fall asleep to their whirr,
to a story you don't understand but in the end you have to go out
to face what's going on. And then it's goodbye, wonderful world
where an aniseed ball is lascivious
on account of a sibilant s

From now on you alone carry what's dealt you, not replacing yourself,
well who with.

Suddenly when butterflies appear or rainbows
you take them to be what they really are – augurs of sudden death
yours and your people's for generations to come in all directions possible.

თარგმანი

ფანჯარაში ქუჩიდან ვხედავ ნიჟარასთან მიმდგარ დედაჩემს
აღმოდებულ სახლში, და მასაც ეკიდება ცეცხლი რაღაც მომენტში და
აღარაფერი რჩება მისგან, მხოლოდ პროფილი. ოცდაათი წელი გავა და
ქუჩაში მდგარი ჩემი გოგონა დამინახავს ახლა უკვე მე ფანჯარაში,
აღმოდებულ სახლში მყოფს და ცეცხლში გახვეულს. არც კი ვიცი,
ეცოდინება თუ არა მაშინ, თუ რას უყურებს.

ჩემს ცხოვრებაში სიკვდილისთვის სივრცე დავტოვე,
პერანგი გავიძრე და საბანი გადავიხადე, ნეკნების რიგიც გადავიხსენი.
არცერთი თქვენგანის ადგილი მე არ მექნებოდა, რომ არ შემექმნა
სიკვდილისთვის პატარა სივრცე. სანამ სიკვდილს რაღაც ალაგი არ დავუტოვე,
მე არ მქონდა თქვენთვის ადგილი, თავს ნუ იტყუებთ.
კაკალს ვტეხავ და შიგ ვპოულობ თავის ნემსს და
ჩემი ქმრის და ჩემი ბავშვების, როგორც ჯილდოს და როგორც დასტურს.

PRZEKŁAD

Z ulicy przez okno widzę, jak mama stoi przy zlewie
w płonącym domu, sama płonąc od dobrej chwili,
niedużo z niej zostało, właściwie sam profil. Minie trzydzieści lat
i moja córka będzie przez okno z ulicy
podglądać, jak płonę w płonącym domu. Nawet nie wiem,
czy będzie już wtedy wiedzieć, co podgląda.

Zrobiłam miejsce na śmierć w swoim życiu,
odchyliłam kołdrę, koszulę, odemknęłam klatkę żeber.
Nie miałabym miejsca dla nikogo z was, gdybym nie zrobiła
miejsca śmierci. Póki nie zrobiłam miejsca śmierci,
dla nikogo z was nie miałam miejsca, nie łudźcie się.
Otwieram orzech i znajduję prochy myszki,
męża i dzieci, swoją nagrodę, swoje potwierdzenie.

TRANSLATION

From the street through the window I see my mum standing at the sink
in a burning house. I've been burning for a good while myself.
Not much is left of her, just her profile really. Thirty years will pass
and my daughter will watch me through a street window
burning in a burning house. I don't even know
if by then she'll know what she's watching.

I've made room for death in my life.
I've lifted off the quilt, my shirt, opened the rib cage.
I wouldn't have room for any of you if I hadn't made
room for death. Until I made room for death
I didn't have room for any of you, don't delude yourselves.
I crack open a walnut and find the ashes of a mouse,
husband and children, my prize, my confirmation.